

УДК 346

*M. Gurenko*

## **FEATURES OF THE CONCLUSION THE INVESTMENT AGREEMENTS WITH THE PARTICIPATION OF THE STATE AUTHORITIES AND LOCAL GOVERNMENTS**

*М.А. Гуренко  
аспірантка кафедри  
господарського права  
юридичного факультету  
Київського національного університету  
імені Тараса Шевченка  
м. Київ*

### **ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ДОГОВОРІВ ЗА УЧАСТЮ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

**Постановка проблеми.** Значна кількість діючих інвестиційних договорів за участю органів державної влади та органів місцевого самоврядування (далі — інвестиційні договори публічного характеру), які мають велике значення для економічного розвитку країни, зумовлює необхідність дослідження особливостей таких договорів, зокрема порядок їх укладання, оскільки потрібно виявляти прогалини, якщо такі існують, і вдосконалювати відповідне правове регулювання з метою поліпшення функціонування й подальшого ефективного розвитку даної форми співпраці публічного та приватного суб'єктів.

Багатьма вченими досліджується специфіка укладання інвестиційних договорів, проте спеціальні наукові дослідження особливостей укладання інвестиційних договорів за участю органів державної влади та органів місцевого самоврядування відсутні, що обумовлює актуальність теми статті.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Дослідженням особливостей укладання інвестиційних договорів, зокрема деяких видів інвестиційних договорів публічного характеру, займались такі вчені, як О.М. Вінник, В.В. Кафарський, В.В. Поєдинок, В.Ю. Полатай та інші.

**Метою статті** є встановлення особливостей укладання інвестиційних договорів публічного характеру, виявлення можливих недоліків у правовому регулюванні таких договорів і внесення пропозицій щодо їх усунення.

**Основні результати дослідження.** Погляди науковців на правову природу інвестиційного договору загалом та інвестиційного договору публічного характеру зокрема суттєво різняться. Інвестиційний договір публічного характеру відноситься до цивільних [1, с. 10; 2, с. 12; 3, с. 32–33], господарських [4, с. 256; 5, с. 180–181] та навіть до адміністративних [6; 7, с. 62–64] договорів. У зарубіжній, зокрема в німецькій правовій системі [8] та науці [9, с. 7–11; 10, с. 19], для регулювання відносин між органами державної влади чи органами місцевого самоврядування та приватними особами у сфері інвестиційної діяльності використовується публічно-правовий договір, який часто іменують адміністративним договором.

У своєму дослідженні притримуємось вітчизняної позиції представників господарсько-правової науки та розглядаємо інвестиційний договір публічного характеру як господарсько-правовий договір.

Виходячи з господарсько-правової природи інвестиційних договорів публічного характеру, розглянемо загальний порядок укладання господарського договору з метою подальшого дослідження спеціальних питань укладання інвестиційних договорів публічного характеру.

У науковій літературі не вироблено єдиного підходу до визначення порядку укладання господарського договору. Наприклад, О.А. Беянович розглядає порядок укладення господарського договору як послідовність таких стадій: 1) стадії проекту договору; 2) стадії протоколу розбіжностей; 3) стадії безпосереднього врегулювання розбіжностей; 4) стадії судового розгляду переддоговірного спору [11, с. 336]. Натомість В.С. Щербина виокремлює лише дві стадії: 1) надсилання пропозиції про укладення договору (оферта) та 2) прийняття пропозиції про укладення договору (акцепт). При цьому дослідник зазначає, що особливістю процедури укладення господарських договорів є наявність у ній проміжної стадії – оформлення і врегулювання розбіжностей, що виникають між сторонами майбутнього договору [12, с. 272]. Незважаючи на різні формулювання вчених, вважаємо, що всі вони охоплюють необхідні дії потенційних сторін для укладення між ними договору, як цього вимагає законодавець у ст. 181 ГК України [13].

Згідно з чинним законодавством існують такі способи укладання господарських договорів: а) традиційний спосіб (порядок) укладання господарських договорів; б) конкурентні способи укладання господарських договорів на підставі проведення торгів і конкурсів; в) укладання господарського договору шляхом переговорів [14, с. 314]. Кожен зазначений спосіб включає в себе ряд спеціальних стадій, які дають змогу розрізнити дані способи.

Для інвестиційних договорів публічного характеру характерний передусім конкурентний спосіб укладання. Такий спосіб зумовлений існуванням конкуренції та необхідністю вибору найбільш вигідних умов для вступу в господарські відносини, потребою економії коштів. Такі причини характерні також і для держави як сторони інвестиційного договору публічного характе-

ру, проте найвагомішою причиною у цьому випадку є мета уникнення корупції і забезпечення принципів прозорості й рівності під час визначення приватного суб'єкта договірних відносин. Наприклад, конкурентний спосіб виявляється у: 1) концесійному конкурсі (ст. 2 Закону України «Про концесії» [15]); 2) конкурсі на укладення угоди про розподіл продукції (ст. 6 Закону України «Про угоди про розподіл продукції» [16]); 3) конкурсі на право оренди державного майна (п. 18 ч. 2 ст. 5 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» [17]; ч. 4 ст. 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» [18]); 4) аукціоні при продажі акцій акціонерного товариства, що належить державі (наказ Фонду державного майна України «Про затвердження Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств» [19]) тощо.

Можливість здійснення традиційного та переговорного способів укладання інвестиційного договору публічного характеру також існує, що передбачено п. 9 ч. 1 ст. 3 та ч. 1 ст. 14 Закону України «Про державно-приватне партнерство» [20], де зазначається, що визначення приватного партнера може проводитись не на конкурсних засадах у передбачених законом випадках. Наприклад, у разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства (далі — ДПП) на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору, якщо інше не визначено законами. На нашу думку, у даному випадку будуть діяти відразу традиційний і переговорний способи укладання, однак не в стандартній формі, як це відбувається за загальним правилом. Пояснити це можна так: приватний партнер подає пропозиції щодо здійснення ДПП, які, у свою чергу, можуть містити вже такі умови, що в подальшому можуть бути внесені як істотні умови до договору у рамках ДПП (п. 8 п. 6 постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства» [21]), потім їх буде розглянуто та погоджено чи не погоджено відповідним рішенням уповноваженого органу. У разі позитивного рішення оголошується конкурс. Якщо на участь у конкурсі подана одна заявка, то конкурс не проводиться, а здійснюється погодження істотних умов договору з єдиним претендентом, тобто проходять переговори щодо особливостей укладання майбутнього договору. Наявність оферти й акцепту як складових традиційного способу та переговорів свідчить про поєднання двох способів.

Отже, в цілому для інвестиційних договорів публічного характеру властивий саме конкурентний спосіб укладання договорів, однак не виключається традиційний і переговорний способи.

Порядок укладання інвестиційного договору публічного характеру включає чимало формальних процедур, зважаючи на специфіку суб'єктів і зміст відносин. Зосередимо увагу на розгляді деяких особливостей укладання договорів у рамках ДПП. Безпосередньому укладанню даних договорів передують ряд процедур: розробка пропозиції про здійснення ДПП та подання її на аналіз доцільності й необхідності, аналіз даної пропозиції та відповідний

висновок, рішення про здійснення чи недоцільність здійснення ДПП, проведення конкурсу на визначення приватного партнера.

Після всіх передбачених законом конкурсних процедур орган управління зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу розглянути результати проведення конкурсу й затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови. На основі позитивного висновку орган управління укладає договір про партнерство з переможцем конкурсу. Однак строк, впродовж якого має бути укладений даний договір, законодавчо не встановлений. Також строк не визначається як одна із засад і в рішенні про проведення конкурсу. Таким чином, законодавець не встановив загального строку для укладання договору у сфері ДПП. Проте, згідно із ч. 3 ст. 5 Закону України «Про державно-приватне партнерство», відносини, пов'язані зі здійсненням ДПП, регулюються різними спеціальними актами, в яких може бути встановлений такий строк. Наприклад, в п. 2 ч. 6 ст. 8 Закону України «Про концесії» договір концесії укладається з переможцем конкурсу протягом трьох місяців з дня опублікування результатів конкурсу. В даному випадку строк визначений, проте щодо інших договорів, наприклад, про спільну діяльність, такого строку немає, оскільки відсутнє детальне правове регулювання договірних відносин.

На підставі вищевикладеного вважаємо, що доречно було б законодавцю встановити загальний строк, в межах якого має бути укладений договір про ДПП і дотримуватись даного строку, якщо тільки інші строки не передбачені спеціальними актами, які регулюють певний вид договору в рамках ДПП. У протилежному випадку це може стати приводом для відтермінування державним чи приватним партнерами підписання договору та, відповідно, приводом для суперечок.

Крім цього, вважаємо, що існують недоліки правового регулювання в частині визначення приватного партнера на основі проведення конкурсу, оскільки в законі не визначається пряма відповідальність уповноважених осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування на етапі проведення конкурсу. На нашу думку, встановлення такої відповідальності зможе запобігти можливим порушенням положень законів, зокрема з корупційних мотивів, тому пропонується доповнити Закон України «Про державно-приватне партнерство» нормою про відповідальність уповноважених осіб за порушення, які можуть ними вчинятись на різних етапах, що передують моменту укладання договору в рамках ДПП (при ініціюванні ДПП, при аналізі ефективності здійснення тієї чи іншої форми ДПП, під час підготовки до конкурсу та безпосередньо під час його проведення). Дана норма може мати такий зміст: „Уповноважені особи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які приймають пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, проводять аналіз ефективності пропозицій здійснення державно-приватного партнерства, приймають рішення про здійснення держав-

но-приватного партнерства, рішення про проведення конкурсу, тобто здійснюють всі передбачені цим законом процедури з метою реалізації певної форми державно-приватного партнерства, у разі невиконання чи неналежного виконання своїх службових обов'язків під час даних процедур підлягають відповідальності відповідно до положень Закону України «Про державну службу» та інших законодавчих актів. У разі наявності ознак корупції в діяннях уповноважених осіб дані особи мають бути негайно відсторонені від виконання своїх обов'язків та замінені іншими особами на час виконання щодо них розслідувань відповідно до законодавства».

Крім цього, необхідно також передбачити відповідальність членів конкурсної комісії за порушення своїх службових обов'язків під час проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення певної форми ДПП. У зв'язку з цим пропонуємо доповнити новим пунктом постанову Кабінету Міністрів України «Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства» такого змісту: „У разі порушення своїх обов'язків під час проведення конкурсу з визначення приватного партнера члени конкурсної комісії підлягають відповідальності відповідно до положень Закону України «Про державну службу» та інших законодавчих актів, а в разі виявлення ознак корупції у їхніх діяннях такі особи мають бути негайно позбавлені статусу члена конкурсної комісії та замінені іншими особами«.

Звертаючись до німецького досвіду, пропонуємо розглянути особливості порядку укладання концесійного договору, яка полягає у наявності зобов'язання публікувати оголошення про закінчення строку дії концесійних договорів. Так, у ст. 3 параграфу 46 розділі 3 Закону про енергетику [22] органи місцевого самоврядування зобов'язані насамперед дотриматись певної процедури повідомлення про можливість у подальшому укласти концесійний договір щодо використання доріг для постачання електроенергії та газопостачання. Органи місцевого самоврядування зобов'язані повідомити про припинення дії укладених концесійних договорів не пізніше, ніж за два роки до закінчення терміну дії цих договорів шляхом опублікування у друкованому Федеральному віснику або в Федеральному віснику в електронному варіанті. Якщо дана адміністративна одиниця має більше, ніж 100 000 підключених клієнтів, додатково орган місцевого самоврядування повинен повідомити про майбутнє закінчення строку дії договорів в офіційному виданні (журналі) Європейського Союзу. Існує також інший вид повідомлення відповідно до ст. 3 параграфу 46 розділу 3 Закону про енергетику, який передбачає зобов'язання публічного повідомлення про дострокове припинення концесійного договору як умову їх дострокового продовження шляхом укладення нового концесійного договору (дострокове продовження). У даних випадках йдеться про функціонування концесійної форми ДПП та регулюється порядок повідомлення про проведення конкурсів з обрання нових концесіонерів чи продовження співпраці з чинними концесіонерами.

У законодавстві України положень щодо обов'язку повідомлення про закінчення строку дії концесійних договорів немає, оскільки вимагається лише публікувати оголошення про проведення конкурсу з визначення приват-

ного партнера для здійснення певної форми ДПП. Згідно з п. 18 постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства», таке оголошення публікується не пізніше, ніж за місяць до закінчення строку подання заявок на участь у конкурсі. Вважаємо, що доцільно було б таке оголошення публікувати раніше, що дало б претендентам більше часу на підготовку заявок і конкурсних пропозицій.

**Висновки.** Проведене дослідження дає змогу стверджувати, що для інвестиційних договорів публічного характеру властивий переважно конкурентний спосіб укладання договорів, однак за певних обставин можливий традиційний і переговорний способи. Також потрібно законодавчо встановити загальний строк для укладання договорів у рамках ДПП після опублікування результатів конкурсу. На нашу думку, потребує доповнення новими положеннями Закон України «Про державно-приватне партнерство» про відповідальність уповноважених осіб під час виконання всіх процедур, які необхідні для реалізації певної форми ДПП, а також Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства» про відповідальність членів конкурсної комісії. Вважаємо, що дані норми сприятимуть ефективнішій роботі та запобіганню корупційним правопорушенням.

## СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Чабан О.М. Інвестиційні договори (контракти) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Чабан Олена Михайлівна ; Львівський національний університет імені Івана Франка. — К., 2013. — 212 с.
2. Сімсон О.Е. Правові особливості договорів інвестиційного характеру: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Сімсон Ольга Едуардівна; Національна юридична академія України ім. Я. Мудрого. — Харків, 2001. — 22 с.
3. Кафарський В.В. Інвестиційні договори в Україні: поняття, види, зміст, правове регулювання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Кафарський Віталій Володимирович ; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. — К., 2006. — 190 с.
4. Поєдинок В.В. Правове регулювання інвестиційної діяльності: теоретичні проблеми : монографія / В.В. Поєдинок. — Ніжин : Аспект-Поліграф, 2013. — 479 с.
5. Вінник О.М. Інвестиційне право. Навчальний посібник / О.М. Вінник. — К.: Правова єдність, 2009. — 568 с.
6. Коломоєць Т.О. Адміністративне право України / Т.О. Коломоєць [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://meگو.info/матеріал/№6-адміністративний-договір>.
7. Заярний О. Правові передумови укладення адміністративного договору / О. Заярний // Вісник КНУ ім. Т. Шевченка. Юридичні науки. — 2014. — № 1 (99). — С. 61–65.
8. *Verwaltungsverfahrensgesetz (VwVfG)* [Elektronische Quelle]. — Zugriffsart : <http://www.gesetze-im-internet.de/vwvfg/BJNR012530976.html#BJNR012530976BJNR001002301> (Stand: 26.01.2017).
9. Chiang Chia-Chi. Gemischt öffentlich-rechtlich/privatrechtliche Verträge zwischen der Verwaltung und Privaten / Chia-Chi Chiang. — Göttingen : CUVILLIER VERLAG, 2003. — 170 s.

10. *Schlette Volker*. Die Verwaltung als Vertragspartner : Empirie und Dogmatik verwaltungsrechtliche Vereinbarungen zwischen Behörde und Bürger / Volker Schlette. — Tübingen : Mohr Siebeck, 2000. — 777 s.

11. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / [ Г.Л. Знаменський, В.В. Хахулін, В.С. Щербина та ін.]; за заг. ред. Г.Л. Знаменського, В.С. Щербини. — К. : Юрінком Інтер, 2012. — 776 с.

12. *Щербина В.С.* Господарське право. Підручник. — 2-е вид., перероб. і доп. — К. : Юрінком Інтер, 2005. — 592 с.

13. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — №18, № 19—20, № 21—22. — Ст. 144.

14. *Несінова С. В.* Господарське право України. Навч. посіб. / С. В.Несінова, В. С.Воронко, Т. С. Чебикіна. — К. : Центр учбової літератури, 2012. — 564 с.

15. Про концесії : Закон України від 16 липня 1999 року // Відомості Верховної Ради України. — 1999. — №41. — Ст. 372.

16. Про угоди про розподіл продукції : Закон України від 14 вересня 1999 року // Відомості Верховної Ради України. — 1999. — № 44. — Ст. 391.

17. Про управління об'єктами державної власності : Закон України від 17 листопада 2006 року // Відомості Верховної Ради України. — 2006. — № 46. — Ст. 456.

18. Про оренду державного та комунального майна : Закон України від 28 липня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 30. — Ст. 416.

19. Про затвердження Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств : наказ Фонду державного майна України від 10 травня 2012 року № 639 // Офіційний вісник України. — 2012. — № 49. — Ст. 1168.

20. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 1 липня 2010 року // Відомості Верховної Ради України. — 2010. — № 40. — Ст. 524.

21. Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства : постанова Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 року № 384 // Офіційний вісник України. — 2011. — № 28. — Ст. 1939.

22. Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung ( Energiewirtschaftsgesetz — EnWG) [Elektronische Quelle]. — Zugriffsart : [http://www.gesetze-im-internet.de/enwg\\_2005/\\_46.html](http://www.gesetze-im-internet.de/enwg_2005/_46.html) (Stand: 11.02.2017).

## REFERENCES

1. *Chaban O.M.* Investytsiini dohovory (kontrakty) : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.03 / Chaban Olena Mykhailivna ; Lvivskiy natsionalnyi universytet imeni Ivana Franka. — K., 2013. — 212 s.

2. *Simson O.E.* Pravovi osoblyvosti dohovoriv investytsiinoho kharakteru: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.03 / Simson Olha Eduardivna; Natsionalna yurydychna akademiia Ukrainy im. Ya. Mudroho. — Kharkiv, 2001. — 22 s.

3. *Kafarskyi V.V.* Investytsiini dohovory v Ukraini: poniattia, vydy, zmist, pravove rehulivannia : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.03 / Kafarskyi Vitalii Volodymyrovych ; Instytut derzhavy i prava im. V.M. Koretskoho NAN Ukrainy. — K., 2006. — 190 s.

4. *Poiedynok V.V.* Pravove rehulivannia investytsiinoi diialnosti: teoretychni problemy : monohrafiia / V.V. Poiedynok. — Nizhyn : Aspekt-Polihraf, 2013. — 479 s.

5. *Vinnyk O.M.* Investytsiine pravo. Navchalnyi posibnyk / O.M. Vinnyk. — K. : Pravova yednist, 2009. — 568 s.

6. *Kolomoiets T.O.* Administratyvne pravo Ukrainy / T.O. Kolomoiets [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <http://mego.info/матеріал/№-6-адміністративний-договір>.



7. Zaiarnyi O. Pravovi peredumovy ukladennia administratyvnoho dohovoru / O. Zaiarnyi // Visnyk KNU im. T. Shevchenka. Yurydychni nauky. — 2014. — № 1 (99). — S. 61–65.

8. Verwaltungsverfahrgesetz (VwVfG) [Elektronische Quelle]. — Zugriffsart : <http://www.gesetze-im-internet.de/vwvfg/BJNR012530976.html#BJNR012530976BJNG001002301> (Stand: 26.01.2017).

9. *Chiang Chia-Chi*. Gemischt öffentlich-rechtlich/privatrechtliche Verträge zwischen der Verwaltung und Privaten / Chia-Chi Chiang. — Göttingen : CUVILLIER VERLAG, 2003. — 170 s.

10. *Schlette Volker*. Die Verwaltung als Vertragspartner : Empirie und Dogmatik verwaltungsrechtliche Vereinbarungen zwischen Behörde und Bürger / Volker Schlette. — Tübingen : Mohr Siebeck, 2000. — 777 s.

11. Naukovo-praktychnyi komentar Hospodarskoho kodeksu Ukrainy / [ H.L. Znamenskyi, V.V. Khakhulin, V.S. Shcherbyna ta in.]; za zah. red. H.L. Znamenskoho, V.S. Shcherbyny. — K. : Yurinkom Inter, 2012. — 776 s.

12. *Shcherbyna V.S.* Hospodarske pravo. Pidruchnyk. — 2-e vyd., pererob. i dop. — K. : Yurinkom Inter, 2005. — 592 s.

13. Hospodarskyi kodeks Ukrainy vid 16 sichnia 2003 roku // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 2003. — №18, № 19–20, № 21–22. — St. 144.

14. *Nesyнова S.V.* Hospodarske pravo Ukrainy. Navch. posib. / S. V Nesyнова, V.S.Voronko, T.S. Chebykina. — K. : Tsentр uchbovoi literatury, 2012. — 564 s.

15. Pro kontsesii : Zakon Ukrainy vid 16 lypnia 1999 roku // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 1999. — №41. — St. 372.

16. Pro uhody pro rozpodil produktsii : Zakon Ukrainy vid 14 veresnia 1999 roku // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 1999. — № 44. — St. 391.

17. Pro upravlinnia ob'ektamy derzhavnoi vlasnosti : Zakon Ukrainy vid 17 lystopada 2006 roku // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 2006. — № 46. — St. 456.

18. Pro orendu derzhavnoho ta komunalnoho maina : Zakon Ukrainy vid 28 lypnia 1992 roku // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 1992. — № 30. — St. 416.

19. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok provedennia konkursiv z prodazhu paketiv aksii aktsionermykh tovarystv : nakaz Fondu derzhavnoho maina Ukrainy vid 10 travnia 2012 roku № 639 // Ofitsiyni visnyk Ukrainy. — 2012. — № 49. — St. 1168.

20. Pro derzhavno-pryvatne partnerstvo : Zakon Ukrainy vid 1 lypnia 2010 roku // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 2010. — № 40. — St. 524.

21. Deiaki pytannia orhanizatsii zdiisnennia derzhavno-pryvatnoho partnerstva : postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11 kvitnia 2011 roku № 384 // Ofitsiyni visnyk Ukrainy. — 2011. — № 28. — St. 1939.

22. Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung ( Energiewirtschaftsgesetz — EnWG) [Elektronische Quelle]. — Zugriffsart : [http://www.gesetze-im-internet.de/enwg\\_2005/\\_46.html](http://www.gesetze-im-internet.de/enwg_2005/_46.html) (Stand: 11.02.2017).

### **Гуренко М.А. Особливості укладання інвестиційних договорів за участю органів державної влади та органів місцевого самоврядування**

*У статті проаналізовано порядок укладання інвестиційних договорів за участю органів державної влади та органів місцевого самоврядування, виходячи з їхньої господарсько-правової природи, зокрема розглянуто способи укладання, які характерні для даних договорів. Запропоновано удосконалити правове регулювання щодо строків укладання договору в рамках здійснення державно-приватного партнерства після*



опублікування результатів конкурсу та щодо відповідальності уповноважених осіб у процесі реалізації певної форми державно-приватного партнерства.

**Ключові слова:** інвестиційний договір за участю органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інвестиційний договір публічного характеру, господарський договір, спосіб укладання господарського договору, державно-приватне партнерство.

#### **Гуренко М.А. Особенности заключения инвестиционных договоров с участием органов государственной власти и органов местного самоуправления**

*В статье проанализирован порядок заключения инвестиционных договоров с участием органов государственной власти и органов местного самоуправления, исходя из их хозяйственно-правовой природы, в частности рассмотрены способы заключения, характерные для данных договоров. Предложено усовершенствовать правовое регулирование относительно сроков заключения договора в рамках осуществления государственно-частного партнерства после опубликования результатов конкурса, а также относительно ответственности уполномоченных лиц в процессе реализации определенных форм государственно-частного партнерства.*

**Ключевые слова:** инвестиционный договор с участием органов государственной власти и органов местного самоуправления, инвестиционный договор публичного характера, хозяйственный договор, способ заключения хозяйственного договора, государственно-частное партнерство.

#### **Gurenko M. Special Aspects of the Conclusion of Investment Agreements with the Participation of State Authorities and Local Governments**

*In this article, the process of conclusion of investment agreements with the participation of state authorities and local governments, based on their economic-legal nature, is analyzed. Particularly, the typical methods of entering into such agreements are considered. It is suggested to improve the legal regulation concerning the time frames of the conclusion of an agreement within the framework of a public-private partnership after the publication of the results of the competition, and concerning the responsibility of the authorized persons in the process of implementation of the definite forms of public-private partnership.*

**Keywords:** Investment agreement with the participation of state authorities and local governments; Investment agreement of public character; Economic agreement; Method of the conclusion of the economic agreement; Public-private partnership

Стаття надійшла до редакції 28.12.2016.